

ΛΙ ΜΟΥΣΑΙ

φιλολογικὸν καὶ ἱστορικὸν περιοδικόν

ἐκδιδόμενον δις τοῦ μηνος

ἱδρυτῆς καὶ διευθυντῆς

Λ. Χ. ΖΩΗΣ

Ἡ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚῃ

Ἡ γαλλίς λογία κ. Βενζὼν ἐν τῇ περὶ Ἀμερικῆς ἔργῳ της γράφει τὰ ἑξῆς περὶ τῶν ἀμερικανίδων :

»Ἐὰν ἠρωτώμην περὶ τῆς μητρὸς τῆς ἀμερικανικῆς οἰκογενείας κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς ἐκεῖ διαμονῆς μου, θὰ διέτρεχον τὸν κίνδυνον νὰ εἰπω ἀπείρους ἀνοησίας, τὰς ὁποίας δὲν θὰ εἰπω σήμερον. Ἡ πρώτη μου ἐντύπωσις, τὸ ὁμολογῶ, ἦτο ὅτι τὸ σχολεῖον σφετερίζεται τὰ χρέη τῆς μητρὸς, ἥτις παραδίδει εἰς αὐτὰ τὰ τέκνα της εὐθὺς ὡς ἀρχίζουσιν νὰ ἐμιλοῦν, ἀναθέτουσα πᾶσαν τὴν εὐθύνην τῆς ἀνατροφῆς αὐτῶν, τόσον τῆς σωματικῆς καὶ ἠθικῆς ὅσον καὶ τῆς πνευματικῆς. Ἡ ἐντύπωσίς μου αὕτη ἦτο ὑπερβολικὴ· ἡ ἀμερικανὶς μήτηρ δὲν ἀπορροφᾶται καθ' ὅλοκληράν ὑπὸ τῶν θυγατέρων της· αὐταὶ λαμβάνουσιν ἀνατροφὴν ἀνάλογον τῆς τῶν ἀδελφῶν των, ἀλλὰ ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφαί, ἐπιστρέφοντες ἀπὸ τοῦ σχολείου, εὐρίσκουσιν τελείας τὰς φροντίδας τῆς μητρὸς των.

Μία κυρία πολὺ ἀνεπτυγμένη, εἰς τὴν ὁποίαν ἔλεγον ὅτι αἱ κόραι ἐν Γαλλίᾳ, ἀνατρεφόμεναι κατὰ γράμμα ὑπὸ τὴν πτέρυγα τῆς μητρὸς των, περιορίζονται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τὸ ν' ἀκούσωσι μαθήματα εἴτε κατ' οἶκον, εἴτε εἰς παρθεναγωγεῖα, μοὶ ἀπεκρίθη ἐκπληκτός :

Ἄλλὰ τότε πῶς εἶναι δυνατόν νὰ ὑπάρξῃ φιλία μετὰ τῶν θηλέων καὶ ἀρρένων; Διότι αἱ διαρκεῖς φίλαι, αἱ ἀληθῶς εἰλικρινεῖς, σχηματίζονται εἰς τὸ σχολεῖον. Ἐκεῖ αἰκνύονται μὲν μανθάνουσιν τὸν κόσμον. Αἱ ἰδικοὶ σας, ἐλλείψει τῆς γνώσεως ταύτης, θὰ εὐρίσκωνται εἰς πολὺ δυσχερῆ θέσιν κατὰ τὴν ἀφιετηρίαν τοῦ βίου των. Ἡ μήτηρ ἥτις ἀνατρέφει ἡ ἰδία τὴν κόρην της ἀνάγκη θὰ εἴη βαρεῖαν εὐθύνην, δὲν δύναται νὰ κάμῃ

τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ τὴν διαμορφώσῃ κατὰ τὸν ἴδιον ἑαυτῆς χαρακτῆρα καὶ νομίζω ὅτι ὀλίγον κατ' ὀλίγον αἱ δύο ἀχώριστοι ἐκείναι θὰ κατισχύουσιν ἀναγκαιόταται ἢ μία εἰς τὴν ἄλλην. Δὲν συνεπάγεται ἀρκούντως βαρεῖαν εὐθύνην ἡ ἐκλογή συζύγου διὰ μίαν κόρην; Τῇ ἀρνεῖσθε ἀληθῶς τὴν εὐχαρίστησιν τοῦ νὰ ἐκλέγῃ τοὺς φίλους της;

—Μόνον φίλας ἐκλέγει, ἀπεκρίθη· ἡ κοινὴ ἀνατροφή εἶναι ἄγνωστος παρ' ἡμῖν.

Ὅσον καὶ ἂν φρουρήται ἡ γαλλίς, εἰς αὐτὴν οὐχ ἤττον κατὰ τὴν ὥραν τοῦ γάμου πολλὰ πράγματα, τὰ ὁποία ἐλευθερίως ἀνατρεφόμενῃ ἡ ἀμερικανὶς, ἀρνεῖται νὰ παραδεχθῇ. Εἰς αὐτὴν εἶναι ἐκτεθειμένος, ὡς ἐκ τῆς φύσεώς του, τῆς ἀνατροφῆς του, τῶν βιωτικῶν ἀγώνων, εἰς περισσοτέρους κινδύνους ἀπὸ αὐτὴν, δὲν δύναται νὰ ἐλπίζῃ ὅτι θὰ εὕρῃ παρ' αὐτῇ τὴν λεπτότητα καὶ τὴν ἀγνότητα, τὴν ὁποίαν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀπαιτῇ ὁ ἀνὴρ παρ' ἐκείνης. Πρόθυμος αὕτη εἰς πᾶσαν περιπέλειαν δὲν ἀνέμειν παρὰ τοῦ ἀνδρὸς ὀλοκληρὸν τὴν ἀπόλυτον ἐκείνην συζυγικὴν πίστιν, ἣν ἡ γυνὴ δὲν δύναται νὰ παραβῇ χωρὶς νὰ προσκρούσῃ εἰς τὴν τιμὴν. Ἐν ἐνστικτον ἀμύνης τὴν καθιστᾷ ὀδυρκεστάτην ἐπὶ τῶν παθῶν καὶ τῶν συμπαθειῶν ἃς πρόκειται νὰ ἐκλιπαρήσῃ. Ἄν εὐφρεῖς ἀμερικανίδες, τισαὐταὶ ὁποίας ἐγνώρισα, προσεποιούντο ἐνώπιόν σας ὅτι πιστεύουσιν μίαν ἠθικὴν, κοινὴν εἰς ἀμφοτέρους τὰ φύλα, θὰ ἐμειδία, οὐχὶ κυνικῶς, ἀλλὰ μετὰ τινος θλίψεως διὰ τοὺς συμπεφωνημένους αὐτοὺς ὅρους : ἔρως μοναδικός, καρδία συντετριμμένη (κ τ λ. . .).

Εἰς αὐτὴν ὅτι ὅλα αὐτὰ τὰ ἀπόλυτα καὶ καθωρισμένα πράγματα πλημμυροῦσι πολὺ περισσότερον εἰς τὰ μυθιστορήματα ἢ ἐν τῇ ζωῇ, τῆς ὁποίας αἱ συγκεχυμέναι ἀποχρώσεις δὲν τῇ διαφεύγουσι· δὲν ἱκανοποιεῖται μὲ τὰς λέξεις.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΛΕΩΦΟΡΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α.Ε.Σ. 41.46.0076

Οὕτως εἶναι ἱκανὴ νὰ δώτῃ εἰς ἕνα ἄνδρα, εἴτε σύζυγός της εἶναι οὗτος, εἴτε ἀδελφός της, συμβουλὰς, τὰς ὁποίας, οἱ ἀμερικανοὶ υἱοὶ, ἀδελφοὶ καὶ σύζυγοι δὲν ζητοῦν παρὰ γυναικὸς τῆς οἰκογενείας των. Αἱ ἀμερικανίδες ἔχουσιν ἄλλο σύστημα ὅπως ἐξασκῶσιν ἐπιρροὴν ἐπ' αὐτῶν, καὶ οἱ ἄνδρες προσπαθοῦσι νὰ μὴ ἐκπίπτωσιν ἀπὸ τὴν ἐκτίμησιν τῶν γυναικῶν ἐκείνων, αἵτινες ἀναμένουσι παρ' αὐτῶν τόσα κατορθώματα. Ἀλλὰ πολλὰ εἶναι τὰ ἐπακόλουθα τῶν σχέσεων αὐτῶν μεταξὺ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, καὶ ὁ ξένος ὅστις ταξιδεύει εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας μένει κατάπληκτος. Ἐν Γαλλίᾳ εὐρίσκει τις πλειοτέραν εὐλικρίνειαν. Δὲν πιστεύω, ὅτι ὑπάρχουν ἐν Ἀμερικῇ γυναῖκες πλειότερον πεπεισμέναι περὶ τῆς συζυγικῆς πίστεως τοῦ συζύγου των, καὶ ἐν τούτοις ὑπάρχουν πιθανῶς ἐκεῖ πολὺ περισσότερα καλὰ ἀνδρόγυνα ἢ ἄλλαχού. Ἀλλ' ἔχω ἐπίσης τὴν ἰδέαν, ὅτι ἐν καλὸν ἀνδρόγυνον ἐν Γαλλίᾳ λογίζεται, ἂν καὶ πολὺ σπανιώτερον, εἰς τὴν πρώτην βαθμίδᾳ τῶν καλλιτέρων ἀνδρόγυνων ἀκριβῶς, διότι οὔτε συζητεῖται καὶ ἡ ἰσότης ἐκείνη περὶ τῆς ὁποίας ὁ Τέννισον εἶπεν:

«Ἀφήσατε πλέον αὐτὸ τὸ ἀγέρωχον σύνθημα· ἰσότης, ἀφοῦ ἕκαστον γένος, αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ μόνον κατὰ τὸ ἥμισυ εἶναι ὅ,τι εἶναι».

Ἡ θεὰ ἔνωσις δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ ὅταν εἰς ἕν συναικίσιον ἡ σύζυγος ἀκολουθῇ ἰδίαν ὁδὸν διάφορον ἐκείνης, ἣν ὁ σύζυγος ἀκολουθεῖ, ἀντὶ νὰ τὸν ἐννοῇ, νὰ τὸν βοηθῇ, νὰ τὸν συμπληροῖ.

Ἡ ἀληθὴς βασιλεῖα τῆς συζύγου καὶ τῆς μητρὸς νομίζω, ὅτι ἀποτελεῖται ἀπὸ τὴν κανονικὴν συμπλήρωσιν ἀπειραριθμῶν μικρῶν πραγμάτων. Ἐὰν ἐν Γαλλίᾳ αἱ νεάνιδες ἀνατρέφονται ἀποκλειστικῶς πρὸς τὸν σκοπὸν ν' ἀρέσουν εἰς τὸν μέλλοντα σύζυγον, αἱ ἀμερικανίδες ἀνατρέφονται ἀποκλειστικῶς πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς προσωπικῆς αὐτῶν ἀναπτύξεως· ἀμφοτέρω τὰ συστήματα ταῦτα ἔχουσι τὰ μειονεκτήματά των.

Ἡ γυνὴ παρ' ὅλα τὰ προνόμια ὧν ἀπολαύει, ὅταν ἀναλαμβάνῃ ἀνδρικὰ ἔργα, παύει πλέον τοῦ νὰ ἔχῃ ἐν τῇ φαντασίᾳ τοῦ ἀνδρὸς τὴν θέσιν, ἣν ἔχει παρ' ἡμῖν.

Ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις, ὡς ἐν Ἀγγλίᾳ, φαντάζονται, ὅτι ἡ ἐν Γαλλίᾳ ἠθικὴ εἶναι ἀξιοθρήνητος καὶ ὅτι ἐκμηδενίζει τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς οἰκογενείας. Δὲν ἐννοοῦν ὅτι τὸ flirt, τὸ ὁποῖον ἐξ Ἀμερικῆς ἤλθεν εἰς Παρισίους, θεωρεῖται παρ' ἡμῖν τὸς μᾶλλον ἀνήθικον, καθ' ὅσον δὲν βλέπομεν ἐν αὐτῇ τὴν δικαιολογίαν τοῦ παρασύροτος αἰσθήματος. Ἡ ἐγκλιματισίς του ἐν Γαλλίᾳ προξενεῖ μέγιστον κακόν.

Ἐν τῇ πατρίδι του εἶναι ἀβλαβές, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖ-

στον, ὡς ἐκ τῆς ἰδιοσυγκρασίας καὶ τῶν ἐξεῶν του.

Ἡ κοινὴ ἀνατροφή εἰς τὰ τέκνα ἀμφοτέρων τῶν γενῶν τροποποιεῖ κατὰ βάθος τὰ στοιχεῖα τοῦ μέλλοντος ἐμπορίου μεταξὺ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν. Μετριάζει τὴν παρθενικὴν δειλίαν τοῦ γυναικείου φύλου, μετριάζει τὸ πάθος τοῦ φύλου τοῦ ἀνδρικοῦ, περιβάλλει τὴν νεάνιδᾳ δι' ἀσφαλιστικοῦ θώρακος καὶ πληροῖ σεβασμοῦ τὸν νέον. Νομίζω, ὅτι ἡ κοινὴ ἀγωγή εἶναι ὠφελιμωτέρα εἰς τὸν ἄνδρα ἢ εἰς τὴν γυναῖκα.

Μία ὥραία κυρία, μοὶ ἔλεγε μίαν ἡμέραν ἀθῶως μειδῶσα.

—Ὅταν ἤμουν μικρῇ, ἔσερνα ἀπὸ πίσω μου εἰς τὸ σχολεῖον ἕνα σωρὸ ἀγόρια, τὰ ὁποῖα κρατοῖσαν τὰ βιβλία μου καὶ με ἐφρούρουν, διότι ἤμουν ὥραία.

Ἐξ ἄλλου ἐνθυμοῦμαι τὸ ἐξῆς ἀνέκδοτον ἐνὸς παιδίου.

Κῆποιος ὠμίλει ἐνώπιόν του γελῶν περὶ τῆς μικρᾶς του ἐρωμένης, τὴν ὁποῖαν εἶδε εἰς τὸ σχολεῖον.

Ἡρωθρίασε, ἐφάνη τεθλιμμένος καὶ σχεδὸν κλάειν· εἶπε:

—Διατὶ τὴν ὠνομάσατε; Δὲν εἶναι ὀρθὸν αὐτὸ ποῦ ἐκάμετε. Εἶναι κακόν, πολὺ κακόν.

Τὰ δύο ταῦτα νομίζω, ὅτι χαρακτηρίζουσι τελείως τὰ ποτελέσματα τῆς κοινῆς ἀνατροφῆς.

ΚΟΙΝΑΡΕΣ ΔΑΚΡΥΩΝ

Κατὰ τινα νύκτα ὠδηγήθη ἐν ὑπὸ ἀγγέλου εἰς μίαν ἀκρογιαλιάν.

Ὁ μακρυνὸς ὀρίζων ἐχάνετο εἰς τὴν ὁρεῖαν ἔρραίν μου καὶ δὲν ἠδυνάμην νὰ ὑπολογίσω πόσον ἐξετεινέτο ἐμπροσθέν μου. Καὶ τὸ σκότος καὶ τὸ φύχος τοῦ ὕδατος ἐκείνου, καθ' ὁλοκληρίαν ἀκινήτου, ἀπεκάλυπτε τὸ ἀμετρον βάθος τῆς ἀβύσσου.

Καὶ ὁ ἄγγελος μοῦ εἶπεν:

—Ἰδοὺ ποῦ ἀπέσταξαν τὰ δάκρυα, τὰ ὁποῖα ἔχουσιν μέχρι τοῦδε οἱ ἄνθρωποι. Ταῦτα ἐχρησίμευσαν διὰ νὰ σχηματίσουν τὴν θάλασσαν ταύτην, τῆς ὁποίας σὺ δὲν θὰ δυνήθῃ νὰ εὕρῃς τὸ βάθος καὶ τῆς ὁποίας ὁ διάπλους εἶνε τόσον μακρὸς, ὥστε εἰς ὅλην τὴν ζωὴν σου, ὅσον μακρὰ καὶ ἂν εἶναι αὕτη, δὲν θὰ ἠδύνασο νὰ τὸν διανύσῃς.

Καὶ ἐγὼ ἀπέμεινα ἐν τῇ ἐκπλήξει μου μηδαμινῇ πρὸ τοῦ ἀπείρου τῆς ἀνθρωπίνης θλίψεως.

Τότε ὁ ἄγγελος προσέθηκε:

Καὶ οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι πράγματι ὑπέφερον, δὲν ἐκλάυσαν ποτέ!

(Μετάφρασις) **ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ Π. Α. Ζ.**

**ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ**

ΚΡΥΦΙΟΣ ΕΡΩΣ

Ὁ κ. Μπράρ ἦτο διενδυνηὲς καταστήματος γεωτερισμῶν γνωστοῦ ὑπὸ τὸ ὄνομα «Ὁ Παράδεισος». Γλυκὺς τοὺς τρόπους καὶ μετριόφρων, ἦτο γνωστότατος εἰς πάντας. Τεσσαρακονταετὴς καὶ ἄγαμος, διήρχετο τὴν ζωὴν του πολὺ εὐχαριστημένος. Ἐν τῷ καταστήματί του τὸν ἐβοήθει μία ταμία καὶ μία πωλήτρια, ἡ δὲνις Γιλβέρτου, τῆς ὁποίας ἡ νεότης ἐτήκετο ἐν τῇ ἀνγλίῳ ἐκείνῃ ἀτμοσφαίρᾳ.

Ἡ Λουκία Γιλβέρτου ἦτο εἰκοσαετής, ὥραία καὶ πολὺ εὐγενής, ἀλλ' ἐφαίνετο λεπτοφυής, ἐν ᾧ οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς προέδιδον κρύφιον πόνον. Τί παράδοξον; Ἡ θέσις τῆς ἦτο κατωτέρα τοῦ πεπωμένου της. Δὲν εἶχε γεννηθῇ διὰ τὰ ὑψηλὰ. Πολὺ ἐνωρὶς ἀπώλεσε τὸν πατέρα της καὶ ἤδη ἡ μήτηρ της, μεθ' ἧς μόνη ἔζη, ἦτο τελείως κατεστραμμένη.

Ἡμέραν τινὰ ἡ Λουκία ἡσθένησεν. Ἡ θελκτικὴ αὐτῇ κόρη ᾤφειλε νὰ μείνῃ κλινῆρης. Ἐξήτησε παρὰ τοῦ προϊσταμένου της ἄδειαν ν' ἀναπαυθῇ ἐπὶ ὀλίγας ἡμέρας.

Ὁ κ. Μπράρ παρεχώρησεν αὐτῇ ἄδειαν δ' ὅσον χρόνον ἀπαιτεῖτο ἡ ἀποκατάστασις τῆς υγείας. Εἶχε παραλάβει αὐτὴν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του τῇ συστάσει τοῦ στρατηγοῦ Ζρουνσκέν, φίλου τοῦ πατρὸς τῆς Λουκίας καὶ ἤδη προστάτου αὐτῆς τε καὶ τῆς χήρας μητρὸς της.

Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ὁ στρατηγὸς ἐκόμιζε εἰς τὸν «Παράδεισον» εἰδήσεις περὶ τῆς προστατευομένης του.

— Λοιπὸν, στρατηγέ, ἡ Λουκία ἄρρωστος; . . . ἠρώτησεν αὐτὸ, πρῶταν τινὰ, ὁ κ. Μπράρ.

— Καὶ δὲν εἶνε ἰόσον καλὰ, ἀπήντησε περίφροντις ὁ Ζρουνσκέν, ὅστις προσέθεσε:

— Μπράρ, θέλω νὰ σᾶς εἶπω δύο λέξεις.

Οὗτος τὸν εἰσήγαγεν εἰς τὸ βάθος τοῦ καταστήματος, ἐκκλητικὸς διὰ τὸ ἐμφαντικὸν ὕψος του καὶ εἶπεν:

— Ὁμιλήσατε!

— Ἡ δὲνις Γιλβέρτου ὑποφέρει πολὺ. Βίχχει. . .

— Ἡ δυστυχὴς κόρη! Θὰ ὑπάγω νὰ μάθω τὰ κατ' αὐτήν. Ἡ μήτηρ της δὲν εἶνε πλουσία καὶ ἐὰν στερῇται πράγματός τινος, προθύμως θὰ παράσχω τὴν συνδρομήν μου.

— Μπα! . . . Αὐταὶ αἱ κυραὶ δὲν θὰ τὸ ἐδέχοντο. Τὰς γνωρίζω, εἶνε πολὺ ὑπερήφανοι. Ἄλλο πρᾶγμα τὰς ἀπασχολεῖ. . . Διστάζω νὰ σᾶς τὸ ἀνακοινώσω. . . Ἀλλὰ εἶνε ἀνάγκη νὰ τὸ μάθῃτε. Ἀκούσατε λοιπὸν: Ἡ δυστυχὴς αὐτὴ κόρη σᾶς ἀγαπᾷ. . .

— Μὲ ἀγαπᾷ! εἶπεν ἐμβρόντητος ὁ κ. Μπράρ. Ζρουνσκέν, ἀστενεύετε;

— Μπράρ, ἀπήντησε σοβαρῶς ὁ Ζρουνσκέν, αὐτὸ ποῦ σᾶς λέγω τώρα, ἐπεθύμουν πολὺ νὰ μὴ σᾶς τὸ ἀνακοινώσω. Εἰςέυρετε πόσον ἐνδιαφέρομαι διὰ τὰς κυρίας Γιλβέρτου. Ἡ μήτηρ της λοιπὸν με συμβουλευθῇ πρὸ πολλοῦ ἐὰν ἦτο καλὸν νὰ ἀποσύρῃ τῆς ὑπηρεσίας σας τὴν Λουκίαν. Τὴν συμβούλευσα λοιπὸν νὰ τὴν ἀφήσῃ ἀκόμη ἐν τῷ καταστήματί σας. Θεέ μου, ὁποία κακὴ συμβουλή! . . . Διότι ἤλπιζον καλὸν ἀποτέλεσμα, ἀφ' οὗ καὶ σεῖς ἦσθε ἄγαμος. . .

Ὁ στρατηγὸς δὲν ἦτο φλύαρος. Ἠγέρθη.

— Σκεφθῆτε αὐτὰ ἕως ὅτου ἐπανιδωθῶμεν, κ. Μπράρ. εἶπε καὶ ἀνεχώρησε.

Ὁ κ. Μπράρ διέμεινε τεταραγμένος. Νὰ ἀγαπᾶται εἰς τοιαύτῃ ἡλικίαν; Τί παράδοξον πρᾶγμα! . . .

Συνεβουλευθῇ τὸ κάτοπρόν του. Παρατήρησεν ὅτι τὸ ὕψος του ἦτο μελαγχολικόν. Τὰ μαλλιά του, καίτοι ξανθὰ, ἐλευκαίνοντο περὶ τοὺς κροτάφους. Κοντὸς τὸ ἀνάστημα, εὐρωστος, ἀλλὰ λεπτός.

Ἀκολούθως ἐσκέφθη τὴν Λουκίαν, τὴν ὁποίαν δὲν εἶχε παρατηρήσει προσεκτικῶς ἕως τότε. Ἐξεπλάγη δὲ εὐρὼν αὐτὴν ὥραϊαν. Ἡ συνήθης αὐστηρότης τοῦ βλέμματος τῆς νεάνιδος τῷ ἐπροξένει ἤδη ταράχην, ἥτις τὸν ἐφόβιζεν! . . . Ἀνέβαλε δὲ τὴν ἐπίσκεψιν διὰ τὴν αὐρίον.

Ἐκτοτε ἔζη διαρκῶς περίφροντις, τεταραγμένος.

Μίαν ἡμέραν, καθ' ὁδόν, τῷ ἐφάνη ὅτι εἶδε σκιαγραφίαν τινὰ ὁμοιάζουσαν πρὸς τὴν Λουκίαν. . .

Τὴν νύκτα ἐκείνην δὲν ἐκοιμήθη. Ὡς ἐκ τῆς μεγάλης θερμότητος, ἤνοιξεν ἓν παράθυρον πρὸς τὸ μέρος τοῦ δημοσίου κήπου. Συγκίνησιν τις τοῦ εἰσεῖσε τὸ στήθος. Ἐνόμισεν ὅτι ἐκεῖ πον διεῖδε κάποιαν ἀγγλικὴν μορφήν, ἥτις τῷ ἐμειδία. . . Συγχρόνως δὲ, μακρὰν εἰς τὸν ὀρίζοντα, ὁ ἥλιος ἡτοιμάζετο νὰ ἐμφανισθῇ φωτεινὸς ἀνὰ τὴν ἡρεμοῦσαν φύσιν. . .

Ἀίφνης ἀνεσκίρτησεν εἰς τὸν νυκτερινὸν ἀποχαιρετισμὸν τῆς ἀηδόνος. Τότε καὶ ἡ καρδιά του συνεσκίρτησεν εἰς τὴν ἀγνὴν τοῦ πτηνοῦ φωνὴν μετὰ τὸ ἐπιφώνημα τοῦτο—Καλημέρα Λουκία!

— Ἡμέρα γλυκεῖα, εὐχάριστος πρωῒνθ θωπεῖα, εἰρήνη τῆς ἐσπέρας. . . Πόσον ἡ ζωὴ τῷ ἐφαίνετο τώρα ὥραία ἐν τῇ νεαζούσῃ καρδίᾳ του! . . .

Ἐκτοτε δὲν ἐδύνατο νὰ ἀντιστῇ πλέον. Ἡθέλησε νὰ ἴδῃ ἀμέσως τὴν Λουκίαν καὶ πάραντα μετέβη παρ' αὐτῇ.

Ἦτο ἡ ἐνδεκάτῃ πρωῒνθ ὥρα. Ὁ Μπράρ εἰσῆλθεν εἰς τὸ ταπεινὸν οἶκημα τῆς εὐτυχίας καὶ τῆς ἀναπαύσεως. . . Περιέμενεν ὀλίγον, ὅτε ἡ κυρία Γιλβέρτου παρουσιασθεῖσα τὸν ἔλαβεν ἐκ τῆς χειρὸς, ἄφωνος, καὶ τὸν ὠδήγησεν εἰς τὸ δωμάτιον τῆς Λουκίας.

— Νὰ ἡ κόρη μου! Κοιμᾶται ἐκεῖ, εἶπεν ἐπὶ τέλους. Σᾶς εὐχαριστῶ ποῦ ἦλθατε. . .

Ἡ Λουκία ἀνεπαύετο ἐπὶ τῆς κλίνης της, λευχειμονοῦσα. Τὸ πρόσωπόν της ἦτο ἥρεμον, γαληνιαῖον. Τὸ τρέμον φῶς τῶν κηρίων ἐχρύσου τὴν ὀχρότητα τοῦ χρώματός της, ὁμοίου πρὸς τὴν ὠραιότητα τοῦ κρίνου. . .

Μειδίσματα γλυκὰ, μυστηριώδεις, διέχεεν ἐπὶ τῆς μορφῆς της ἀπερίγραπτον χάριν. Ἐν τοιαύτῃ θέσει εἶχε κοιμηθῇ τὸν αἰώνιον ὕπνον!

Ὁ Μπράρ δὲν ἐδυνήθη νὰ κρατηθῇ, ἀλλ' ἐξέσπασεν εἰς λυγμούς.

(Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ)

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Συνδρομή «ΜΟΥΣΩΝ» Προπληρωτέα
 Ἐν Ζακύνθῳ Ἐτησ. δρ. 5. Ἐξ. 3 Τρίμ. 1 1)2
 Ἐν Ἑλλάδι » » 7 » 4
 Ἐξωτερικοῦ- » φρ. 8 » 4
 * *

ἈΠΕΘΥΜΙΑ

Ἦθελαν νᾶμουν δαίμονας, στοιχεῖο τοῦ μαύρου Ἄδης
 Στ' ἀγγελικά τὰ μάτια σου νὰ ρίχνω τὸ σκοτάδι
 Για νὰ μὴ μὲ κυττάζουνε, νὰ σφάζουν τὴν καρδιά μου
 Καὶ τὴ χαρὰ νὰ δείχνουνε, στ' ἀναστενάγματά μου.
 Στὸ ρόδινο τὸ στόμα σου τὸ γέλιο νὰ σφραγίσω
 Τοῦ πόνου τὴν ἀγλύκατη πικράδα νὰ τ' ἀφήσω,
 Μέσ' ἀπ' τὴ κόλασι φωτιά νὰ ρίχνω στὴν καρδιά σου,
 Νὰ ζωγραφίσω τὴν μορφήν δαιμόνων στὰ ὄνειρά σου
 Σεισμό καὶ καταποντισμό νᾶχω στὴν κατοικία σου
 Θάλασσας ἄγρια τρικυμὰ νὰ κλειῶ στὴ φαντασία σου
 Τέτοια γιὰ σέχω ἐπιθυμιά γιὰ νὰ σὲ μαρτυρέσω
 Τοῦ στήθους σου ἓνα στεναγμό γιὰ ἐνθύμησι νὰ κλέψω

Κωνσταντῖνος Γ. Καψοκέφαλας

ΣΚΕΨΕΙΣ

ΤΟ ΠΑΛΑΤΙ ΤΟΥ ΕΡΩΤΟΣ

Στὸν καταπράσινο κάμπο, στὸ ἀπέραντο
 βασίλειο τοῦ μονάρχου, στὴν κατοικία τῶν σκέ-
 ψων καὶ τῶν ὥριων ἀγγέλων, ἐκεῖ ποῦ ἡ
 ἡδονὴ τῆς μοσχόβολης αὐρας φιλεῖ τὸ ἀπαλό-
 ηχο κατρακύλισμα τοῦ νεροῦ στὸ μικρὸ πο-
 ταμάκι, καὶ ποῦ χειροπιαστὲς ἢ νεράϊδες τὸ
 βράδυ στήνουνε χορὸ, ὕψωνε τὸ κεφάλι του
 μεγαλόπρεπο καὶ ἀκτινοβόλο παλάτι.

Διαβάται βιαστικοὶ καὶ ἀργυπόροι μὲ τὸ χα-
 μογέλοιο ζωγραφισμένο στὰ χεῖλη τους ταξει-
 δεύοντας σ' αὐτὴ τὴν εὐτυχισμένη πεδιάδα, συ-
 κώνανε τὰ βλέμματα γιὰ νὰ κυττάξουν τὸ πα-
 λάτι αὐτὸ καὶ μιὰ φωτόβολη ἀκτῖνα τοὺς κρᾶ-
 τοῦσεν ἐκεῖ ἀκινήτους. Ἀπὸ τὰ φωτοβόλα του
 παράθυρα ἔβλεπα πνεύματα χαρῶν ποῦ τρι-
 γυρίζαν μιὰ αἰθέρια μορφή μὲ τὲς ρυθμικὲς
 τῶν κινήσεις. Ὀλόλαμπρη ἀπὸ διαμάντια καὶ
 ρουμπίνια ἡ μορφή αὐτὴ διαρκῶς χαμογελοῦσε.
 Καὶ μέσ' ἀπὸ τὸ λαμποκόπημα ἐκείνου ἐξεχύνετο
 ἓνα πλῆθος ἀντίλαλων ποῦ τὸ γλυκύτατο ἔρ-

γο τοὺς δὲν ἦταν παρὰ τραγοῦδι ὑπέρτατης ὁμ-
 μορφιάς. Τραγοῦδι ποῦ ψέλνανε στὸ βασιλεῖο
 τοὺς, στὴν ὁμορφιά του, στὸ πνεῦμα καὶ στὴ σο-
 φία του. Ὁλες αὐτὲς ἡ μορφὲς ἦσαν σκλάβοι του.
 Σκλάβοι του πραγματικὰ δυστυχισμένοι ποῦ
 νομίζανε πῶς πλέανε στὸ πέλαγος τῆς οὐρά-
 νιας εὐτυχιάς!

Ὀλιβερά ἀντικείμενα μὲ πένθιμη στολὴ τρι-
 γυρίζουνε τώρα τὴν κατοικία τοῦ μονάρχου.
 Ἡ εὐτυχία ἡ ὁλόχαρη καὶ πορφυρὴ βλέπουν
 πῶς ἦταν δάκρυα καὶ πίκρες, μιὰ πλάνη πα-
 ραμυθῆνια, μιὰ ἐνθύμησι Ὀλιβερά. Τώρα οἱ δι-
 αβάται ἀκούουν μιὰ παράφωνη μελωδία, καὶ
 σὰν αἰφνίδιο φασματικὸ ποτάμι βλέπουν
 νὰ γκρεμίζεται ἀκατάπαντα ἀπὸ τὸ παλάτι αὐ-
 τὸ ἓνας ἀποτρόπαιος ὄχλος, ποῦ γελάει νευρικὰ
 χωρὶς ὅμως καὶ νὰ χαμογελά πιά! Ἡ σπα-
 σμωδικὴ τρέλλα γελάει μὰ δὲν χαμογελά. Ἐί-
 νε δυστυχισμένα πλάσματα ποῦ τὴ φαντασία
 τοῦ ἄλλου οὐρανοῦ τοὺς ἔδωσεν ὁ κίβδηλος ἀ-
 δελφὸς τῆς ἐκτάσεως, ὁ ἔρωτας.

Καλάμαι.

Ἄρης Κάλανος

—ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ Ἐπαναλαμβάνομεν, ὅτι δια-
 τρανοῦμεν θερμὰς τὰς εὐχαριστίας μας πρὸς πάντας
 τοὺς ὁπωσδήποτε συγχαρέντας καὶ εὐχρηθέντας ἡμᾶς
 ἐπὶ τῇ νέῃ ἔσει τῶν «Μουσῶν» καὶ τῇ δημοσιεύσει
 τῆς Ἀναγραφῆς τῶν ἐκδόσεων καὶ δημοσιεύσεων
 μας, ἰδιαιτέρως δὲ τὰς ἀξιότ. συναδέλφους: «Ἔθνος»
 καὶ «Ἐφημερίδα» Ἀθηνῶν, Πελοπόννησον» Πα-
 τρῶν, «Ἀυγὴν» Σόρων, «Πρόοδον» Τήνου, Κρη-
 τικὸν Ἀστὲρα» Χανίων, «Λεβάνθην» Λεβαδεί-
 ας, «Ἐργάτην» Λευκάδος, «Φιλελεύθερον Ζα-
 κύνθου καὶ «Λαὸν» Κορίνθου δι' ὧς εὐμενεῖς κρί-
 σεις, ἐπὶ τῇ ἀνωτέρῳ εὐκαιρίᾳ, ἐδημοσίευσαν ὑπὲρ
 τῶν «Μουσῶν» καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τῶν.

Ἡ Διεύθυνσις.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ.—Ἀθήνας κ. Σπ. Κ. τον. Ἐλά-
 βομεν ἐτησίαν καὶ σᾶ; ἐνεγράψαμεν. Εὐχαριστοῦμεν.—
 Θεσσαλονίκην κ. Β. Ὀδυσσόπουλον. Ἐπίσης.— Αἴτι-
 ον. κ. Α. Β. Δὲν σᾶς νοοῦμεν. Θέλετε ἢ ὅχι νὰ ἦσθε συν-
 δρομητής; Ἡ ἀλληλογραφία στοιχίζει σχεδὸν περισσότε-
 ρον τῆς συνδρομῆς σας. Φανήτε φιλαλήθης καὶ παύομεν.

Ἐκ τοῦ Νέου Τυπογραφείου «ΠΡΟΟΔΟΣ»
 (κάτωθι Ἀ. ἑλληνικοῦ σχολείου)

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

χουράων, δημοσιεύσας διαφόρου; εϋφαντάστους ποιήσεις του εις περιοδικά. Ριζόπουλο. (τδ) = Δε υπό τας ἐπλάξεις του φρουρίου κλιτύες. Ριζοσπάται. (τδ) = Ούτως ἐκλήθησαν ἐν Ἑπτανήσῳ οἱ ἐπὶ Ἀγγλικῆς Προστασίας ἀποτελοῦντες τὴν πολιτικὴν μερίδα, ἥτις διὰ τοῦ λόγου, τοῦ καλὰμου καὶ ἐπὶ κινδύνῳ τῆς ὑπάρξεως ἀγωνιζομένην ἐπέδωκε τὴν ἀρσιν τῆς Προστασίας καὶ τὴν ἐννοσιν τῆς ἐπτανήσου μετὰ τῆς Ἑλλάδος, ἐν ἀντιθέσει τῶν Καταχθονίων, ἀπαρτιζομένων ἐκ τῶν ἐν τοῖς πράγμασι καὶ θεωροῦντων, ὅτι τὰ πάντα ἐπὶ Προστασίας εἶχον καλῶς καὶ τῶν Μεταρρυθμάτων, τῶν ἐπιδικούντων μεταρρυθμίσεις. Ἦγείται τῶν Ρ. ἢ τοῦ Ριζοσπαστισμοῦ ἦσαν οἱ Ι. Μομφερράτες, Η. Ζερβός, Κ. Λομβάρδος, Βερύκιος, Ἑλληνικός καὶ ἄλλοι. Δημοσιεύματα ἔργα τοῦ Ρ. ἦσαν αἱ ἐφημ. «Φιλελευθέρους», «Χωρικὸς» καὶ «Ἀναγέννησις» Κεραλληνιάς, «Ρήγας» «Φωνὴ τοῦ Ἰονίου» κλπ. Ζακύνθου. Ριζοσπαστῶν διαμαρτυρήσεις. Ἐν Ζακ. 1852 σελ. 24. Ριζόπου. (ἢ Ριζώπου — Risotto)

= Οἶκ. ἐκ Βενετίας, ἥς δ Λουδοβίκος τοῦ Ἀντωνίου γενν. 26 Ἰαν. 1829 πληρωθεὶς κατὰ τὰς πολιτικὰς ἐν Ἱταλίᾳ διαμάχας κατέφυγε τῷ 1848 εἰς Κεφαλλ. μέχρι τοῦ 1866, ὅτε φυγὼν, ὡς ἐκ τῶν σεισμῶν, ἐγκατεστάθη ἐν Ζακ. Ἀπρ. 1884 Φέρρ. — Ριζού. = Οἶκος. ἐκ Ρούμελης. (1812) — Ριζοχώρια. (τδ) = Τὰ εἰς τὰς ὑπωρείας τῆς βουνοσειρᾶς χωρία, ἐν ἀντιθέσει τῶν χωρίων τοῦ κάμπου ἢ Καμποχωρίων. Καὶ δ κατ. Ρ. 5 χωρίτης. — Ριζωμένος. = Ἐρριζωμένος. — Ριζώνω. = Ριζοβολῶ, ριζοῦμαι. — Ρικαρόδελου. * = Οἶκ. — Ρικάρντος. = Ὀν. ἀνδρ. Ριχάρδος καὶ — Ρικάρντο μου, Ρικάρντο μου τὸ (μὴ μίο κάφο, ἔτσι γεννήση ἡ γάτα μου σὲ πέρνω (γὰ κάμπουρο. = Δημ. δίστοχον. — Ρίκι ἢ Ρεῖκι. (τδ) — φυτὸν θαμνώδες) = Ἐρεϊκη. || — Τὰ ρε(σ)ίγια τοῦ Νερούλη. = Τοπ. εἰς προάστειον. Βασιλικῶς.

— Ρικονοσόω. * (ἱτ. riconscere) = Ἀναγνωρίζω. — Ρικόσο. (τδ ἱτ. ricorso) = Καταγγελία, μήνυσις. — Ρίκου. = Οἶκ. — Ριμάνε. * (ἐκ τοῦ ἱτ. rimanere) = Ἀπομένει. — Ριζίου. (τοῦ) = Ἀποτομώτατος βράχος ἀπολήγων εἰς τὴν θάλασσαν ἐν τῇ περ. χ. Κολιωμένου. — Ριμάρο. (ἱτ. rimarco ἢ λέξ. ἀπαντᾷ παρὰ Γουζέλη ἐν τῷ «Χάση», ὡς ἐξῆς: ντὲ γκράν ριμάρο κόζα ζέ. = Πρόκειται περὶ σπουδαιότητος ὑποθέσεως.) — Ριμενιάρω. (ἱτ. rimediare) = Θεραπεύω καὶ (Ριμέντιο ριμέντιο) = Θεραπεΐα. — Ρίμα. (ἢ ἱτ. rima) = Ἀσμάτιον, στίχος. — Ριμέση. * (Rimessi) = Οἶκ. ἐκ Βενετίας. (1688) — Ριμπατέρω. (ἱτ. ribattere) = Πάτω τὸ πέλο (τδ στρέψωμα, τὸ δέπλωμα τοῦ ὑφάσματος διὰ νὰ μὴ ξεφτιλῇ) Καὶ εὖς. ριμπατέρισμα. — Ρίνα. (ἢ) = Ρίνα. Ἐργ. πρὸς ἐξομάλυνσιν τῶν ξύλων.

— Ρινβλο. * (τδ ἱτ. rinvio) = Ἐπιστημείσις. — Ρινη. = Ὀν. γυν. Εἰρήνη. — Ρινουτίνης Ἀνδρέας. = Ἱταλὸς περιηγητὴς ἐπισκεφθεὶς τὴν Ζάκ. (1, 384. Ὀρ. λ. Σίγκολις.) — Ριντέτε. (ἢ λ. ἀπαντᾷ παρὰ «Χάση» ἐκ τοῦ ἱταλ. ridete) = Γελάτε, γελάσατε. — Ριντοτόλου. * (Ridotolo) = Οἶκ. ἐκ Βενετίας. (1714) — Ριντόλου. * (Ridolgi) = Οἶκ. ἱταλική. (1640) — Ριξία. (ἢ) καὶ — Ριξιμο. (τδ) = Πτώσις. — Ριζομάντη. * = Οἶκ. (1580) — Ρίο. ([τδ] ἐκ τοῦ ρίγος.) Ἀπαντᾷ εἰς ἀράς ὡς: Νὰ σὲ πιάση ρ... Τὸν ἔπιασε τὸ ρ. — Ριόζε. (τδ βενετ. riose) = Χρῶμα ρόδινον. — Ριόλως [τδ] τὸ περιβόλι) = Τοπ. εἰς περ. χ. Διθακιάς. (1679) — Ριπίζω. = Διασκορπίζω, ἀνεμίζω. — Ρίπισμα. (τδ) = Ἀνεμορριπή. Ὁ Βαρδ. λέγει: «Ἰνωρίζομεν ἐκ πείρας ὅτι ἡ δμήχλη ἢ ἐπισυμβαίνουσα κατὰ τὸν Ἰούλιον καὶ Αὐγούστον διαρρηγνύει

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΜΕΛΕΤΗΜΑΤΑ

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΑΔΙΚΗΜΑ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΕΠΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΕΝ ΖΑΚΥΝΩ

(συνέχεια)

Ἀφοῦ συνεπληρώθη καὶ ἐσχηματίσθη οὕτω τὸ Δικαστήριον τῶν Ὀρκωτῶν, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ δρ. Α. Μακρῆ, ὠρκίσθησαν ἅπαντες, κατὰ τὰ ἀρθρ. 67 καὶ 68 τῆς Τυπονομίας, κατέλαβον τὰς θέσεις τῶν, ἡνοίχθησαν αἱ θύραι, ὅπως δημοσίᾳ γίνῃ ἡ συζήτησις καὶ ὁ Πρόεδρος, κατὰ τὸ ἀρθρ. 69 τοῦ αὐτοῦ Νόμου, εἶπε πρὸς αὐτοὺς τὰ ἑξῆς :

«Κύριοι Ὀρκωτοί,

Ἡ πρᾶξις τῆς παρούσης κατηγορίας ἀποδίδει εἰς τοὺς κ. κ. Διονύσιον Μόξερν τοῦ Ἰωάννου καὶ Πλάτωνα Τζίρην πτ. Διονυσίου τὰ ἀδικήματα βυςφημίας καὶ ἐξουεβισμού κατὰ τῆς Βασιλείσης τοῦ Προστατεύοντος Ἐθνους, κατὰ τῆς Γερουσίας καὶ κατὰ τῆς Ἀγγλο—Ἰονικῆς σημαίας, διὰ τοῦ φύλλον τὸ ὁποῖον ἐτυλώθη καὶ διεδόθη τῇ 21 Μαΐου 1851 ε. π. τοῦ ἐπιγραφομένου : «Τὰ Κυβερνητικὰ Ἀνθρωπάκια κατὰ τοῦ Καταστήματος ἢ Ἀδελφότητος». Ὁ Εἰσαγγελεὺς μὲ τὴν ρηθείσαν πρᾶξιν κατηγορίας ἐσημείωσε τὰς γραμμάς, αἵτινες, κατὰ τὴν γνωμοδότησιν αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀνακριτοῦ, περιέχουσι τὰς ὑβριστικὰς ἐκείνας λέξεις μὲ τὰς ὁποίας ἐδυσφημίσθη καὶ ἐξωνειδίσθη ἡ Προστὰς Βασίλισσα, ἡ Γερουσία καὶ ἡ Ἀγγλο—Ἰονικὴ Σημαία.

Τοιαύτη εἶνε, Κύριοι Ὀρκωτοί, ἡ οὐσία τῆς ὑποθέσεως ἐπὶ τῆς ὁποίας θέλετε προσφέρει τὴν ἐτυμηγορίαν σας, ἀφοῦ, μετὰ τὴν συζήτησιν καὶ τὴν ἀκριβῆ ἔρευναν ὅλων τῶν ἀναφορικῶν περιστάσεων τῆς κατηγορίας καὶ τῆς ὑπερασπίσεως, θέλετε λάβει τὰς ἀπαιτούμενας πληροφορίας πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἀληθείας, ἐπὶ τῆς ὁποίας στηρίζεται ἡ Δικαιοσύνη. Ὁ ὅρκος, τὸν ὁποῖον ἐκτελέσατε καὶ ἡ τιμότης τοῦ χαρακτῆρός σας βεβαιοῦσι τὸ κοινόν, ὅτε θέλετε ἐμπληρώσει τὰ καθήκοντα τοῦ Δικαστοῦ μὲ φωτισμένον κριτήριον καὶ μὲ ἀνεξάρτητον συνείδησιν καὶ ὅτι εἰς τοιαύτην διάσκημον περιστάσιν θέλετε ἀποδείξει εἰς πάντας, ὅτι ἡ πατρίς μας δὲν εἶνε ἀναξία τοῦ προνομίου, τὸ ὁποῖον κατὰ πρώτην φορὰν χαίρεται, νὰ δικάζωνται οἱ συμπολιταί μας παρὰ τῶν Ὀρκωτῶν, διὰν πρόκειται περὶ δημοσιεύσεως διὰ τοῦ τύπου τῶν ἰδεῶν καὶ τῶν δοξασίῶν, διὰν ὅμως αὗται δὲν βλάπτωσι τὸ σέβας, τὸ ὁποῖον ὅλοι χρεωστούμεν εἰς τὰς ἰδιωτικὰς πράξεις τῶν αὐτῶν, εἰς τὰς Ἐξουσίας καὶ εἰς τοὺς Νόμους».

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἀπὸ 26 Ἰουλ. 1851 δύο ἐγκλητηρίων, οἱ ὑπόδικοι ἠρωτήθησαν παρὰ τοῦ Προέδρου, ἂν ᾔσαν ἢ ὄχι ἐνοχοὶ τῶν ἀποδιδόμενων εἰς αὐτοὺς ἀδ-

κημάτων, ἐκεῖνοι δὲ ἀπήντησαν, ὅτι ἔγραψαν, συνέθεσαν καὶ διένειμαν τὸ φύλλον, ἀλλ' ὅτι τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ δὲν ἦτο ὕβρις κατὰ τινος. Ἀκολούθως ὁ συνήγορος Θεριανὸς ἐξητήσατο, ὅπως κηρυχθῶσιν ἀπροχώρητα τὰ ἐγκλητήρια, καθὼς μὴ στηριζόμενα ἐπὶ νομίμου βάσεως. Τὸ ἀρθρον, λέγει, 38 τῆς Τυπονομίας καὶ ἡ Δικογραφία δὲν παρέχουσιν ὕλην οὐσιαστικῆς συζητήσεως, κατὰ τὸ αὐτὸ δὲ ἀρθρον, δὲν γίνεται καταδίωξις εἰμὴ ἐκ μέρους τῶν ἰδιωτῶν, διὰν ὅμως πρόκειται περὶ ὑπαλλήλων, ἀπαιτεῖται ἡ συναίνεσις αὐτῶν. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου, δὲ οὐδεμία ἐδόθη συναίνεσις ἐκ μέρους τῆς Ἀγγλ. Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Ἐθνους, ὥς πρὸς τὴν καταδίωξιν του.

Ἐπὶ πλέον τὰ ἐγκλητήρια δὲν συνήδον πρὸς τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Ἀνακριτοῦ, τὸ δεύτερον αὐτῶν εἶχε παρουσιασθῇ ἐκπροθέσμως, ἀμφότερα δὲ ἦσαν παραγεγραμμένα.

Ὁ Εἰσαγγελεὺς ἀντικρούσας τὰς ἐνστάσεις τῆς ὑπερασπίσεως παρετήρησεν, ὅτι πᾶσα ἐνστάσις περὶ τοῦ ἀδικαστοῦ τῆς κατηγορίας ἦτο ἀάωρος καὶ ἐπομένως ἀπορριπτέα.

Ὁ Πρόεδρος μετὰ τινὰς παρατηρήσεις καὶ σκέψεις ἀπέρριψε τὰς ἄνω ἐνστάσεις τῆς ὑπερασπίσεως, καθὼς καὶ ἐτέραν περὶ προσαγωγῆς ἐγγράφων τινῶν πρὸς ὑπεράσπισιν.

Κατόπιν ὁ Θεριανὸς λαβὼν τὸν λόγον :

«Τὸ ἔτος, λέγει, 1848 ἔλαμψεν αἰσιον διὰ τὸν Ἰόνιον λαόν, διότι ἐπέφερε τὴν ἐλευθερουσίαν καὶ τὰς ἐλευθέρους ἐκλογάς, ἐκήρυξε διὰ τῆς Θ' Βουλῆς ὁποῖον δικαίωμα ἐξήσκησεν, ἐσυζήτησε διὰ τοῦ τύπου τὰς ἀνάγκας του, ἀνεπόλησε τὴν ἱστορίαν του, ἐβάθυνεν εἰς τὰς ἀναμνήσεις του καὶ ἐπεθύμησε τὴν αὐτονομίαν του. Ἀλλὰ καὶ προσκόμματα τῷ παρενεβλήθησαν, τὰ ὁποῖα ὅμως διὰ τῆς εἰρητικῆς συζητήσεως διεσκέδασε. Τοιοῦτον δὲ πρόσκομμα παρουσιάζεται καὶ διὰ τοῦ κατηγορουμένου φυλλάδιον. Περιέχει τάχα τὰ ἀδικήματα τὰ προνοούμενα παρὰ τοῦ ἐγκλητηρίου; (ἀναγινώσκειται τὸ φυλλάδιον) Ἡ ἀνάγνωσις αὐτοῦ ἀποδεικνύει, ὅτι σκοπὸς αὐτοῦ δὲν ἦτο παρὰ ἡ ἐξάλειψις τῶν ταραχῶν προερχομένων ἐκ τινῶν ταραχῶν εἰς τὸ κατὰστημα ἢ «Ἀδελφότης». Τὸ ἐγκλητήριο τοῦ Εἰσαγγελέως προσδιορίζει τὰς ἐγκαλουμένας γραμμάς. Ἡ 50 τοιαύτη—πολυστένακτος καὶ βασανιζομένη Πατρίς—εἶνε ὑβριστικὴ; Ὁχι. Πολυστένακτος καὶ βασανιζομένη εἶνε ἡ Πατρίς, διὰν αὕτη στερεῖται τῆς αὐτονομίας της. Πολυστένακτος καὶ βασανιζομένη εἶνε ἡ Πατρίς, διὰν αὕτη διάκειται εἰς τὴν διάκρισιν καὶ εἰς τὸ ἀνθαίρετον τοῦ Ξένου. (Ὁ Πρόεδρος παρατηρεῖ τῷ συνηγόρῳ νὰ μὴ ἐπιτρέπηται τῶν ὀρίων τῆς ὑπερασπίσεως) Πολυστένακτος καὶ βασανιζομένη εἶνε ἡ Πατρίς, διὰν αὕτη ὑπόκειται εἰς τὴν Ὑψηλὴν Ἀστυνομίαν καὶ εἰς τὴν Στρατοκρατείαν. Πολυστένακτος καὶ βασανιζομένη εἶνε ἡ Πατρίς, διὰν τὸ ναυτικόν της γέμῃ ἀπὸ Σικελιανούς καὶ Μελιταίους, οἱ δὲ ἀπόγονοι τοῦ Μιαούλη, τοῦ Σαχτούρη καὶ τοῦ Κανάρη στεροῦνται καὶ τοῦ ἐπιουσίου ἄρτου. (Ὁ Πρόεδρος διακόπτει καὶ πάλιν τὸν συνήγορον παρατηρεῖ, ὅτι ἡ ἀγόρευσις του δὲν τείνει πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν ὑποδίκων, ἀλλὰ πρὸς ἐρεθισμὸν τοῦ ἀκούοντος, ὅτι δὲν συγχωρεῖ νὰ μετατραπῇ εἰς θέατρον

ἐλ γωγικὸν ὁ τόπος τῆς Δικαιοσύνης καὶ οὐ τῷ ἐπιτά-
18. νᾶ περιορισθῇ ἐντὸς τῆς ἀκριβοῦς ὑπερασπίσεως).

[ἔπεται συνέχεια]

ΠΑΜΕ!

[Χαρισμένο στὴν ξενιτεμένη Καστνή μου Λ.]

Πᾶμε μαζί στὴν ἀμμουδιὰ, στὸ μάγο τ' ἀκρογιάλι
ἐκεῖ ποῦ ἐπεράσαμε ταῖς ὥραις ταῖς γλυκαῖς
ὦ! ἔα πάμ', Καστανή, ἀγκαλιαστέ καὶ πάλι
μέσ' τὴν ψυχὴ μας νὰ χυθοῦν ἐλπίδες φτερωτές!!

Θυμῆσου ποῦ τῆς θάλασσης τὸ δροσερὸ τ' ἀγέρι
σοῦ σκόρπιζε τριγύρω σου τὰ κίττα καὶ μελλίχ
σὰν μοῦ λεγες τὸ «Σ' ἀγαπῶ!» κ' ἐπέτις σ' ἄλλα μέρη
ἄχ! πόσκι καὶ ἀλλάξαμε δλόγλυκα φιλιὰ!..

Καὶ σὰν με γλυκοκύταζαν τὰ μαγικά σου μάτια
χαρὰ ὑπερτέλεια αἰσθάνοταν ἡ δόλια μου καρδιά
με λόγῳ, με ἔφερναν σ' ἀπέραντα παλάτια
ὦ! θείες στιγμές! αἰθέριες! ἀπόλυτοι! ὡμορφιά!

Πόσκι δὲν φέρει ἀκούραστος ὁ λογισμὸς γιὰ Σένα
πίστες γλυκὲς ἀνάμνησε; στὴν ἀκροθαλασσιὰ!
μὰ πλησιάζει ὁ καιρὸς νὰ ἔλθω ἀπὸ τὰ ξένη
πάλι νὰ εὐτυχήσουμε, Ἀγάπη μου Γλυκειά!!

Ἀθήναι

Διον. Α. Παράσχης Φ. Φ.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ & ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

— «**Ἐκκλησιαστικὸς Φίλος**». Ἐξεδόθησαν
εἰς ἓν τὰ τεύχη ΠΕ'—ΠΖ' τῶν μηνῶν Ἀπριλίου, Μα-
τίου, Ἰουνίου μετὰ τῶν ἑξῆς περιεχομένων. Πατριακαὶ ἔ-
ρευναί. Ἡ περὶ Ἀκαθίστου ὁλήθεια. Νέαι πηγαὶ τῶν θε-
σμῶν τοῦ Ἀ. Ὁρους. Βικεντίου τοῦ Δαμφοῦ ἀνευρεθὲν ἀ-
νέκδοτον περὶ Ἡθικῆς σύγγραμμα. Νέαι συγγραφαὶ καὶ
μελέται. Ἐπιστημονικὰ εἰδήσεις κτλ.

— «**Λαογραφία**». Τοῦ Δελτίου τῆς Ἑλλ. Λαογρα-
φικῆς Ἐταιρείας ἐξεδόθησαν ὁμοῦ τὰ τεύχη Γ' καὶ Δ' τοῦ
Δ' τόμου. Περιεχόμενα. Vergleichende Bemerkungen
ess. Ἐπιδαι καὶ δημώδη ἱατρικά ἐκ χειρογράφου τοῦ ΠΗ'
αἰῶνος, Μανιάτικα ἔθιμα. Λαογραφικὰ ἐκ Βέρμπανης.
Σύμμικτα αἰτωλικά, λαογραφικά. Αἰτωλικά παραδόσεις.

Παραδόσεις τῆς Λακεδαιμόνας. Κυνοῦρια καὶ παραδόσεις
Συλλογὴ χιανῶν σλαβικῶν ἀνεκδότων. Συναγωγὴ ἐπιδῶν
καὶ καταδέσμων. Ὁ γάμος παρὰ τοῖς Βλαχοφώνοις. Οἱ
Ζεῖμιλκ. Τοπωνυμικά. Ὑβριστικά σχήματα, Σύμμικτα.
Λαογραφικὰ ἀπανθίσματα, Ἀνακρινώσεις κτλ. κτλ.

— «**Μελέται καὶ Λόγοι**» Ἀποστόλου Μα-
κράκη. Εἰς τεῦχος ἐκ. σελ. 100 τρίτης καλλιτεχνικῆς ἐκ-
δόσεως ἐδημοσιεύθησαν ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τοῦ ἑλλ. κ. Ι.
Καμηνάρη διάφοροι φιλοσοφικαὶ μελέται καὶ ψυχοφελεῖς
λόγοι τοῦ αἰοιδήμου Διδασκάλου Α. Μακράκη, οὗ ἡ εἰκὼν
προτάσσεται ἐν τῷ τεύχει, ἕκαστον τῶν ὁποίων τιμᾶται
Δραχ. 1, 20.

— «**Οἱ Γάλλοι ἐν Λευκάδῃ**» (1797—8) Ἐν
Ἀθήναις 1914. Εἰς ἴδιον καλλιτεχνικὸν τεῦχος ἐκ σελ.
45 ἀποσπασθεῖσαι ἐκ τῆς ἐπετηρίδος τοῦ Φιλ. Συλλόγου
Παρνασσοῦ ἐξεδόθησαν αἱ ἐν τῇ Λέσχῃ Λευκάδος, τῷ
1912, γενόμεναι δύο ἱστορικαὶ Διαλέξεις ὑπὸ τοῦ φιλέ-
στορος καὶ γνωστοῦ ἐκ πολλῶν ἐμβριθῶν μελετῶν του
Λευκαδίου κ. Σπυρίδωνος Α. Βλαντιῆ. Ἡ μὲν πρώτη τῶν
ἐν λόγῳ διαλέξεων διαλαμβάνει τὴν πολιτικὴν ὁργά-
νωσιν καὶ τὴν ἐν γένει διοίκησιν τῶν Ἰονίων νήσων ὑπὸ
τῶν Γάλλων δημοκρατικῶν, τονίζονται δ' ἐν αὐτῇ τὰ πολι-
τικά ὀλισθήματα καὶ ἡ πρὸς τὸ ἑλληνικὸν θεήσκευμα ἀδι-
αφορία τῶν ἀπὸ τὰς νίκαις μεθυσθέντων ἐκείνων Γάλλων δημο-
κρατικῶν Ἡ δὲ δευτέρα τὴν ἔλευσιν τῶν Ρωσσο-
Τούρκων καὶ τὴν δι' ἡρωισμοῦ καὶ αὐτοθυσίας ἐξιλέωσιν τῶν
σφαλμάτων τῶν εὐγενῶν ἐκείνων τέκνων τῆς Γαλλίας, τὰ
ὁποῖα διασωθέντα ἐκ τῶσων μυριονέκρων μαχῶν κατήλθον
εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἔχυσαν τὸ αἷμά των ἀμνόμενα κατὰ
τῶν προαιωνίων ἐχθρῶν τῆς πατρίδος καὶ τῆς πίστεως ἡ-
μῶν. Ἀμφοτέρως τὰς περισπουδάστους ταύτας διαλέξεις
διακρίνει γλαφυρότης ὕφους καὶ πρωτίστως ἱστορικὴ ἀ-
κρίβεια.

— «**Μελέται καὶ Φιλιππικαὶ**». Ὑπὸ τοῦ Πανος
Ἀρχιμανδριτοῦ κ. Παναρέτου Χ. Δουληγέρη ἀγγέλλεται
ἡ προσεχὲς ἐκδοσις ὀγκώδους καλλιτεχνικοῦ βιβλίου ἐκ σελ.
256, ἐν ᾧ συμπεριλαμβάνονται διάφοροι μελέται καὶ ἀπὸ τοῦ
ἄμβωνος ἐκφωνηθεῖσαι ὁμιλίαι περὶ οἰκογενείας, ἀνατρο-
φῆς τέκνων, σχολείου καὶ Ἐκκλησίας ἐν σχέσει πρὸς τὴν
παιδαγωγίαν. Τὴν ἀντὶ 2 δραχ. ἀποκτήσιν τοσοῦτου ψυχα-
φελοῦς καὶ ἐποικοδομητικοῦ ἔργου θερμότητα συνιστῶμεν
τοῖς χριστιανοῖς.

— «**Ἡμερολόγιον**» τῆς «**Φιλοπόλου Πηνελό-
πης**». Ἀδορῶντος, ὥς πάντοτε ἐμφανίζεται ἐντὸς ὀλίγου τῷ
λαμπρὸν καὶ περιζήτητον τοῦτο Ἡμερολόγιον, ἀπαράμιλ-
λον εἰς τυπογραφικὴν τελειότητα καὶ πλοῦτον εἰκόνων, πε-
ριλαμβάνον ἐφέτος τὸ μάθημα τοῦ Κυπριακοῦ τριτάτου με-
τὰ τὴν ἐπεξηγηματικὴν εἰκὼνα. Ἐγγράφον ἀντὶ 2 δραχμῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

—**Θεατρικά.** Ἐξακολουθοῦν εἰς τὸ θέατρον αἱ παραστάσεις ὑπὸ τοῦ παντὸς ἐπαίνου ἀξίου θιάσου Ροζαλία Νίκα—Α. Φύρσι. Οἱ παρακολουθοῦντες τὰς παραστάσεις ταύτας εὐχαρίστως βλέπουν διδασκόμενα μετ' ἐπιτυχίας τὰ νεώτερα καὶ ἐλλεικτότερα τῆς ξένης φιλολογίας ἔργα, ἐνῶ οἱ μὴ παριστάμενοι κατὰ πολὺ ἀδικοῦσιν ἑαυτούς. Ἡ εὐπρόσωπος ἐρμηνεία τῶν διαφόρων ἔργων κατέδειξε τὰς πολλὰς ἀρετὰς τῶν τε πρωταγωνιστούντων κ. κ. Α. Φύρσι καὶ Ροζαλίας Νίκα, καθὼς καὶ τῶν συμπρατιόντων αὐτοῖς κ. κ. Δελεράνδου, Νίκα, Σταύρου, Νέξερ κλπ. τοὺς ὁποίους πολλὰς ἀνακαλεῖ εἰς τὴν σκηνὴν τὸ ἀμροατήριον. Θὰ ἠθέλωμεν ὅμως ἡ ὑποστήριξις τοῦ κοινοῦ—καὶ ἰδίως τῶν ἐδῶ ἐγκατεστημένων ξένων καὶ τοῦ ἐμπορικοῦ ἐν γένει κόσμου—να εἴνε μεγαλυτέρα, τοσοῦτ' ἄλλο, καθόσον ὁ θιάσος ἀπαρτίζεται ἐκ τῶν καλυτέρων ἠθοποιῶν μας, πολλοὶ τῶν ὁποίων ἀπὸ ξένης σκηνῆς θὰ εἶχον καλυτέραν τύχην. Παραπονούμεθα ὅτι δὲν ἔχομεν διασκεδάσεις καὶ ὅταν φιλότιμοι καὶ ἀφιλοκερεῖς ἐργολάβοι, ὅποιοι οἱ κ. κ. Δημητρόπουλος καὶ Ξένος, ἀναλαμβάνουσι καὶ φέρονσι θιάσους ἀξιόους ἀληθῶς πάσης ἐκτιμήσεως—καὶ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ὁ κ. Ξένος Νταλέτος ἀνεδείχθη μοναδικὸς εἰς τὴν ἐκλογὴν θιάσων καὶ διεύθυνσιν τοῦ θεάτρου μας—εἶναι δίκαιον νὰ μὴ τοὺς ὑποστηρίζωμεν γενναίως κατὰ τὸ βραχὺ διάστημα τῆς ἐδῶ παραμονῆς τῶν; Ἄς ἐλπίσωμεν, ὅτι τὸ νοῆμον καὶ καλαίσθητον κοινὸν θ' ἀποδείξῃ, κατὰ τὰς λοιπὰς παραστάσεις, τὴν ὀφειλομένην τιμὴν πρὸς τὸν ἐλλεικτὸν θιάσον καὶ δὴ κατὰ τὴν ἐπιδεικτικὴν τοῦ κ. Φύρσι διδομένην τὴν προσεχῆ Τρίτην διὰ τῆς ἀρίστης τραγῳδίας «Οἱ δίδυμοι Τύραννοι». — **Μετονομασίαι ὁδῶν.** Ἐν συνεδριάσει τοῦ δημοτ. Συμβουλίου, ὑπεβλήθη ὑπὸ τοῦ κ. Δημάρχου ἡ ἐκθεσις τῆς ἐπὶ τῆς μετονομασίας διαφόρων ὁδῶν τῆς πόλεως Ἐπιτροπῆς. Περί τούτων εἰς τὸ προσεχές. **Μία γνώμη.** Νομίζομεν, ὅτι καλὸν θὰ ἦτο, ἐὰν ἡ μικρὰ πλατεῖα Ἀγ. Νικολάου Γερόντων ὀνομάζετο Πλατεῖα Μαρτζώκη, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν πολλῶν ὑπηρεσιῶν, τὰς ὁποίας ὁ οἶκος τῶν Μαρτζώκων ἐν γένει προσέφερεν εἰς τὸν τόπον μας. **Καλλιτεχνικά.** Τηλικῶς ἐκοινοποιήθη πρὸς τὰς τελωνειακὰς τοῦ Κράτους ἀρχὰς ὁ πρότινος ψηφισθεὶς νόμος, δι' οὗ ἀπαγορεύεται ἡ ἐξαγωγή τῶν ἐν Ἑλλάδι εὐρισκομένων ἔργων Βυζαντινῆς καὶ ἐν γένει χριστιανικῆς τέχνης πρὸς προστασίαν τῶν ὁποίων ἐκ τῆς ἀρχαιοκαπηλείας τούτων καὶ αἱ «Μοῦσαι» ὕψωσαν τὴν φωνήν. — **Κατασκευα.** Πάντες οἱ κατηγορηθέντες διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῶν ἐνταῦθα Τούρκων αἰχμαλώτων ἠθωώθησαν

ὑπὸ τοῦ Κακουγεροδικίου Πατρῶν. Ἐπίσης ἠθωώθησαν ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου Πατρῶν καὶ οἱ κατηγορηθέντες διὰ δῆθεν καταχρήσεις τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀγ. Λουκά αἰδ. ἱερέως κ. Ν. Μπισκίνης καὶ ὁ ἐπίτροπος κ. Π. Ρουσιάνος. — **Εὐφλογία—Δαμαλισμός** Ἐνεκα τῆς ἐμφανίσεως ἐν τῷ θα εὐφλογίας, ἤρξατο ἀπὸ ἡμερῶν ἐν τῷ δημοτ. καταστήματι ὁ ἐμβολιασμός τῶν κατοίκων διὰ νωποτάτης δαμαλίδος, τὴν ὁποίαν ἐπρομηθεύθη ἐξ ἰδίων ὁ κ. Δήμαρχος. Οἱ προσβληθέντες, τῇ προνοίᾳ καὶ δραστηριότητι τῶν κ. κ. Νομάρχου κ. Παγκάλου, Δημάρχου κ. Καρρέρ καὶ Ἀστυνόμου κ. Καραϊσκάκη, ἀπεμονάθησαν εἰς τὸ Λοιμοκαθατήριον. — **Ἑῶμοι.** — **Ἀρραβῶνες.** Ἐτέλεσαν τοὺς εὐτυχεῖς γάμους τῶν ὁ κ. Ι. Μουζάκης καὶ ἡ συμπαθὴς δεσποινὶς Χαρίκλεια Χ Δημητροπούλου. — Ἀντήλλαξαν ἀρραβῶνος δακτύλιον ὁ κ. Δ. Δ. Χαριάτης καὶ ἡ χαριτωμένη δεσποινὶς Ἀσπασία Δ. Μακρῆ. — **Ἀστυνομικά.** Τὴν διεύθυνσιν τῆς Ἀστυνομίας μας ἀνέλαβε προσωρινῶς μετατεθεὶς ἐκ Πατρῶν ὁ καὶ ἄλλοτε ἐνταῦθα ὑπηρετήσας καὶ τούτων ἀγαθὰς ἀναμνήσεις καταλιπὼν διὰ τὴν δραστηριότητα καὶ τὴν εὐπροσηγορίαν του κ. Κωνστ. Τσίρος. — **Θανατὸ** Ἐν συνοχῇ θλίψεως ἐκήδευσεν κατ' αὐτὸς ἡ κοινωνία μας σεβαστὴν καὶ ἐνάρεστον δέσποιναν, τὴν **Ἑλένην Μ. Δικοπούλου** ἐκ τῶν ἀρχαϊκῶν ἐκείνων γυναικῶν, αἱ ὁποῖαι ὑψίστην σημασίαν ἔδιδον εἰς τὴν χριστιανοπρεπῆ τῆς οἰκογενείας ἀνατροφὴν. Τὸν ἀξιότιμον υἱὸν τῆς Διονύσιου καὶ λοιποὺς πενθοῦντας οἰκείους θερμὰ συλλυπούμεθα. — Ἐπίσης ἐν σεβαστῷ γήρατι ἀπέθανεν ἡ ἀγαθὴ ἀρχόντισσα **Γεωργία Στ. Μεσσαλᾶ** τὸ γένος **Βασιλτσου** καὶ ἡ πολὺκλαυστος δέσποινα **Ἑλένη Η. Ἀρβαντακή Κόκκιανη**. Ὁμοίως ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς ζωῆς ἀπέθανον οἱ **Πέτρος Δ. Κεφαλληνός** καὶ **Διονύσιος Α. Κελεντζόπουλος**. Τοῖς πενθοῦσι θερμὰ συλλυπητήρια. — **Συλλυπητήρια.** Τὸν σεβαστὸν συμπολίτην μας κ. Διον. Θ. Λιβέρην καὶ λοιποὺς πενθοῦντας συγγενεῖς τοῦ ὀλοφύχως συλλυπούμεθα ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς ἐναρέτου καὶ πολὺκλαύτου ἀδελφῆς του **Μαρίας**. — **Κοιν. κίνησις.** Ἀφίκοντο ἐξ Ἀθῆναις οἱ κ. κ. Κ. Ἀργ. Λομβάρδος καὶ Ν. Τ. Μουζάκης Βουλευταὶ, Π. Πλέσσας Νίκας καλλιτέχνης καὶ Γ. Λαζάνης, ἐκ Πατρῶν οἱ κ. κ. Ε. Μποναβίας καὶ Σπ. Μερχάκης Πρόξενοι, αἰδ. ἱερ. κ. Νικ. Μπισκίνης, Ἰω. Σ. Τσουνκαλᾶς καὶ Διον. Λαζάνης. — **Ἀνεχώρησαν** εἰς Ἀθήνας ἡ Κ. Ἑλένη Κ. Βούλτσου καὶ ὁ κ. Ἰω. Κ. Βούλτσος. Μετὰ βραχεῖαν ἐνταῦθα διανομήν ἀνεχώρησεν εἰς Σάμον ὁ κ. Γεωργ. Α. Κοργιανίτης, ἀξιωματικὸς τοῦ πεζικοῦ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ